

SVĒTRĪTA ZVANI

MINEAPOLES – ST. PAULAS LATVIEŠU EV. LUT. DRAUDZES VĒSTNESIS

2017. g.

JANVĀRIS

Nr. 1

Kornēlija Apškrūma

BRĪNUMNAKTS

Līst mēness mūzika
uz smalkām zaru stīgām,
Līdz milzu vijole
kļūst piesnigušais mežs.
Un skanēt liek
pat pārsļu bezdelīgām,
Kad dienai pāri
tumsa spārnus pleš.
Plīv sveču liesmiņas,
nakts iet uz pirkstu galiem,
Sirds tic kā bērībā,
ka brīnums ciemos nāks,
Kad pusnakts stundā
Jaunais gads pār zemi,
Pilns cerību un
sapņu gaitu sāks.

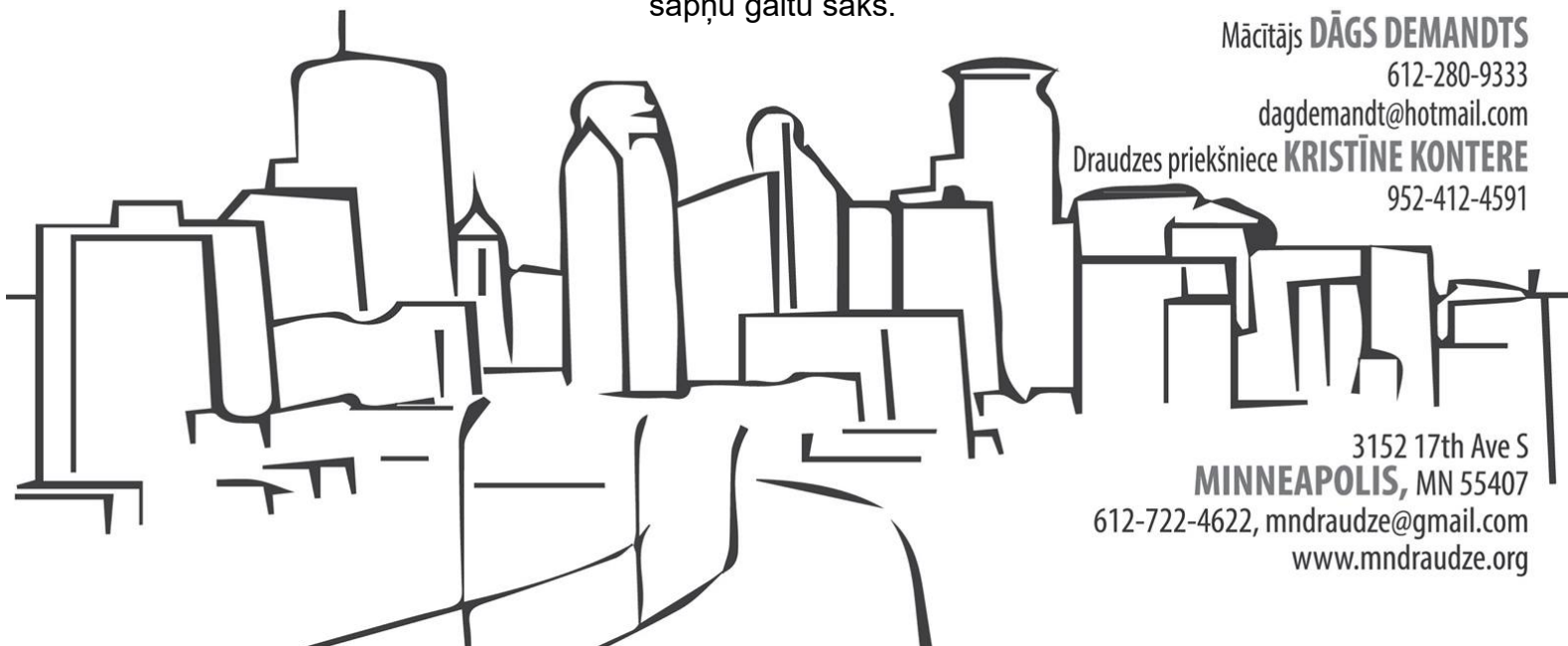
Mācītājs **DĀGS DEMANDTS**

612-280-9333

dagdemandt@hotmail.com

Draudzes priekšniece **KRISTĪNE KONTERE**

952-412-4591

3152 17th Ave S

MINNEAPOLIS, MN 55407

612-722-4622, mndraudze@gmail.com

www.mndraudze.org

Draudzes dzīve janvārī

Svētdien, 1. janvārī, plkst. 11:00 – Jaungada diena/pirmā svētdiena pēc Ziemsvētkiem.
DIEVKALPOJUMS. Sekos sadraudzība.

Svētdien, 8. janvārī, plkst. 11:00 – Zvaigznes dienas DIEVKALPOJUMS ar Svēto vakarēdienu,
bērnu uzrunu un Svētdienas skolu, ko vadīs Eva Tone. Sekos Kazdangas skolas
atbalsta zupu pusdienas (skat. reklāmu).

Svētdien, 15. janvārī, plkst. 11:00 – Epifānijas laika otrā svētdiena. DIEVKALPOJUMS.
Sekos sadraudzība.

Ceturtdien, 19. janvārī, plkst. 11:00 – Rīta Bībeles stunda, tiek dziļāk pētīts Marka evaņģēlijs.

Svētdien, 22. janvārī, plkst. 11:00 – Epifānijas laika trešā svētdiena. DIEVKALPOJUMS.
Sekos sadraudzība un plkst. 13:00 LOAM gada sapulce.

Otrdien, 24. janvārī, plkst. 19:00 – Vakara Bībeles stunda, tiek dziļāk pētīts Jāņa evaņģēlijs. Bībeles
stundu noturēs draudzes bibliotēkas telpās.

Svētdien, 29. janvārī, plkst. 11:00 – Epifānijas laika ceturta svētdiena. DIEVKALPOJUMS ar Svēto
vakarēdienu. Sekos sadraudzība.

Svētdien, 5. februārī, plkst. 11:00 – Epifānijas laika piektā svētdiena. DIEVKALPOJUMS. Sekos
saudraudzība.

2017.

gada apņemšanās ieteikums Mineapoles latviešu
draudzei un ikvienam lasītājam:

Meklēt iespējas, kā tuvojies Tam, Kurš mūs ir radījis –
neatkarīgi no tā, kur savā ticības ceļā mēs stāvam.

Draudzes biroja stundas

TREŠDIENĀS no 10:00 līdz 14:00

mācītājs Dāgs Demandts,
kasieris Visvaris Ģiga un darbvede Vija Treiberga.

Ja baznīcas durvis darba laikā ir slēgtas, lūdzu
piezvaniet durvju zvanu (durvju labajā pusē augšējais
zvans augšējam stāvam, apakšējais zvans
lejasstāvam).

Pērminderu kalpošana

Sestdien, 31. dec. – S. Straumane, S. Pētersone.

Svētdien, 1. janv. – A. Vīksniņš.

Svētdien, 8. janv. – L. Dingley, S. Straumane.

Svētdien, 15. janv. – A. Švalbe, V. Konters.

Svētdien, 22. janv. – L. Dingley, A. Vīksniņš.

Svētdien, 29. janv. – S. Straumane, G. Luss.

Tad Jozua Šehemā sapulcināja visas Israēla ciltis un sasauca Israēla vecajos un viņu galvenos, un viņu tiesnešus, un virsniekus, un tie stājās Dieva priekšā. Un Jozua teica visai tautai: “Tā saka Kungs, Israēla Dievs: jūsu tēvi senlaik dzīvoja viņpus upes – Terahs, Ābrahāma un Nāhora tēvs, un viņi kalpoja citiem dieviem. Tad es viņpus upes ņēmu jūsu tēvu Ābrahāmu un vedu cauri visai Kanaāna zemei, vairoju viņa pēcnācējus un devu viņam Īzaku. Un Īzakam es devu Jēkabu un Ēsavu; Ēsavam es devu par mantojumu Seīra kalnus, bet Jēkabs ar saviem dēliem devās uz Ēģipti. Tad es sūtīju Mozu un Āronu un situ Ēģipti ar sērgām – tā es tur darīju, un pēc tam es jūs no turienes aizvedu. Es izvedu jūsu tēvus no Ēģiptes, un jūs nonācāt pie jūras, un ēģiptieši vajāja jūsu tēvus – ar kara ratiem un jātniekiem! – līdz Niedru jūrai. Kad tie brēca uz Kungu, viņš sūtīja tumsību starp tiem un ēģiptiešiem un šiem uznāca jūra un aplāja viņus. Paši savām acīm jūs redzējāt, ko es darīju Ēģiptē! Tad ilgu laiku jūs mitāt tuksnesī. Un es jūs aizvedu uz amoriešu zemi viņpus Jardānas, un tie cīnījās pret jums, bet es tos nodevu jūsu rokā, un jūs iemantojāt viņu zemi, un es tos iznīcināju jūsu priekšā.

Tad nu bīstieties Kunga un krietni kalpoiet viņam uzticībā, aizvāciet dievus, kuriem kalpoja jūsu tēvi viņpus upes un Ēģiptē, un kalpoiet Kungam! Bet, ja jums netiek kalpot Kungam, tad izvēlieties šodien, kam kalpot – vai nu dieviem, kam jūsu tēvi kalpoja viņpus upes, vai amoriešu dieviem, kuru zemē jūs mītat; bet es un mans nams – mēs kalposim Kungam!”

Jozuas grāmata 24:1-8, 14-15

Mācītāja Dāga Demandta sprediķis 2016. g. Vecgada vakarā Izvēle

2016. g. tūlīt beigsies un jaunais 2017. g. sāksies. Mēs pārdomājam pagājušo gadu. Mēs atskatāmies atpakaļ, gudrojam rezolūcijas nākamajam gadam. Būtibā tas ir tas, ko Jozua dara ar Izraēlas bērniem šajā lasījumā. Jozua atgādina viņiem visu, ko Dievs ir darījis viņu labā. Atstāsta tādu garīgu, vēsturisku ceļojumu. Sākot ar Ābrahāmu, Jozua atgādina, ka Dievs svētīja Ābrahāmu un izveidoja Izraēlu. Tad Jozua atgādina viņiem, kā Dievs izveda savu bērnu no verdzības Ēģiptē uz apsolīto zemi. Beidzot Jozua izaicina viņus. “Izlemjat, kam jūs kalposiet!” Vai jūs kalposiet cilvēku dieviem vai vienam, patiesam Dievam? Jozua noslēdz šo lasījumu ar vārdiem: “Bet es un mans nams – mēs kalposim Kungam!”

Ko varu teikt.. “Dievs ir labs vienmēr un vienmēr Dievs ir labs!” Dievs sūtīja savu Dēlu pasaulē, lai to glābtu, lai dotu cerību. Mēs nupat atzīmējām Jēzus dzimšanas dienu, dienu, kad Dievs nonāca pie mums, kļuva viens no mums. Piedzimis kā bezpajumtnieks, lai spētu saprast mūsu grūtības un pārbaudes, un lai rādītu Dievu īstu brīnišķīgā veidā. “Dievs ir labs vienmēr un vienmēr Dievs ir labs!” Jēzus mācīja un dziedināja. Viņš aicināja zvejniekus un nodokļu inspektoros. Viņš ēda kopā ar grēciniekiem. Viņš pabaroja daudz cilvēku un augšāmcēla mirušos. Viņš pateica Nikodēmam, ka viņam jādzimst no augšienes. Viņš piedāvāja dzīvu ūdeni pie akas samariešu sievietei. Viņš sēdēja kopā ar saviem mācekļiem un lauza maizi: “Ņem un ēd! Tā ir mūsu Kunga Jēzus Kristus miesa,” un deva vīnu un teica: “Ņem un dzer! Tās ir jaunās derības asinis.” “Dievs ir labs vienmēr un vienmēr Dievs ir labs!” Tad Jēzus nomira mūsu grēku dēļ. Trešajā dienā Viņš augšāmcēlās un parādījās saviem mācekļiem.

Dievs mums ir bijis labs! Tātad, ko jūs darīsāt? Izvēle ir, vai jūs kalposiet šīs pasaules dieviem, bagātības, varas un popularitātes dieviem, vai jūs kalposiet Dievam, kas nāca pasaulē, sūtot savu dēlu, lai mums tiktu piedots? Mēs sākam jaunu gadu, šī ir brīnišķīga iespēja atjaunot mūsu attiecības ar Dievu! “Bet es un mans nams – mēs kalposim Kungam!” Āmen.

Es paceļu savas acis uz kalniem. No kurienes man nāk palīdzība? Mana palīdzība nāk no tā Kunga, kas radījis debesis un zemi. Viņš neļaus tavai kājai slīdēt; kas tevi sarga, tas nesnauž. Psalms 121:1-3

Archibīskapa Arnolda Lūša sprediķis Gadu mijā

Dievbijīgs cilvēks gadu mijā uzkāpj kalnā. Atmiņu un lūgšanas kalnā.

Jo – šajā kalnā stāvot, mēs varam tālāk redzēt. Vairāk redzēt un gaišāk redzēt. Vispirms mēs raugāties pagātnē. Un mūsu domas saistās ar aizejošā gada priekiem un bēdām, ieguvumiem un zaudējumiem; ar cerībām, kuras piepildījušās, un ar vilšanos, kas sirdī atstājusi rūgtu smeldzi. Domās mēs apstājamies pie šūpuļiem, kuros aug un veidojas kāda jauna, topoša dzīvība... un pie kapiem, kuru smilts, varbūt, vecā gada vakarā vēl nemaz nav nožuvusi.

Bet – neko no bijušā mēs vairs nespējam vērst par nebijušu. “Neviens”, raksta pazīstamais angļu autors T. Eliots (*“Family Reunion”*), “divas reizes neiziet caur tām pašām durvīm.” Tāpēc mums ir jāsamierinās ar to, kas bijis – tai apziņā un pārliecībā, ka “tiem, kas mīl Dievu, visas lietas nāk par labu, tāpēc ka tie pēc Viņa mūžīgā nodoma ir aicināti” (Rom. 8:28).

Atmiņu kalnā stāvot un savu dzīvi aizejošā gada aprisēs pārskatot, daudzi, ļoti daudzi no mums – tāpat kā Psalmu grāmatā atrodamās svētceļnieku dziesmas autors – varēs liecināt: “Mana palīdzība nāk no Dieva.” Savas sīkās ikdienas problēmas mēs varam – un bieži mēģinām – atrisināt bez Dieva. Mēs nesaucam Dievu sev palīgā, kad apmierināti aiznesam uz banku savas nedēļas izpeļņas čeku. Mēs neatveram Dievam savas durvis, kad ārpusē nepacietīgi klausina jautru, skaļu draugu bars. Parasti mēs Dievu neatceramies tad, kad viss mūsu dzīvē iet tā, kā esam cerējuši, kā esam vēlējušies.

Ka mūsu palīdzība nāk no Dieva – to mēs īsteni atskārstam tikai tad, kad jūtam, ka mazas nejaušības kļūst liktenīgas. Nekur mēs nesastapsim tik daudz dievbijīgu cilvēku kā slimnīcā. Nevienam Dieva kalna saules apmirdzētā virsotne nemirdz tik tīra un balta kā tam, kurš uz to noraugās no pelēkās, tumšās rūpju ielejas.

Bet retrospektīvs reliģiskais pārdzīvojums mūs gadu mijā skubina kāpt arī lūgšanas kalnā, lai tur mēs meklētu sev rītdienas spēku. Un šis spēks sakņojas ticībā, ka Dievs nesnauž, ka Dievs neguļ. Dievs – pēc sava mums bieži vien neizprotamā prāta – vēl joprojām vada cilvēces vēsturi pretim kādai augstākai jēbūtībai. Bet mēs, cilvēki, jau kopš tāliem aizmūžiem nemēģinām atrast Dieva ceļus, necenšamies saskatīt Dieva izliktās ceļa zīmes, neklausāties Dieva balsī; pat gudru teoloģijas profesoru un jaunatnes audzinātāju vidū tagad atrodas vīri, kas saka, ka Dievs ir miris (no baznīcas izmaksātās algas čekiem šie Dieva noliedzēji, protams, neatsakās). Bet tur, kur tas notiek, tur, kur cilvēki domā, ka Dievs ir miris, tur – un tieši tur – Dievs sāk runāt bargā varenībā.

Dažus gadus pirms Otrā pasaules kara uzliesmošanas man no Vācijas atveda kādu grāmatu, kam bija zīmīgs nosaukums “Und Gott schweigt” – “Un Dievs klusē.” Grāmatas autora vārdu vairs īsteni neatceros. Pavirši ieskatījies grāmatas pirmajās lappusēs, atskārtu, ka tās saturs ir politiska rakstura – un politika mani toreiz nemaz neinteresēja. Mēs bijām jauni. Jauna bija mūsu valsts. Runājām un dziedājām par mūžīgo Latviju. Un priecājāmies par labām attieksmēm ar saviem lielajiem kaimiņiem. Tas, ka Padomju Savienībā vajāja kristiešus, slēdza dievnamus, garīdzniekus tūkstošiem nogalināja

vai aizsūtīja uz spaidu darba nometnēm – mūs neinteresēja. Mēs pat nezinājām, ka Ukrainā dažu gadu laikā bada nāvē tika nomērdēti vairāki miljoni cilvēku. Tāpēc es noliku grāmatu plauktā. Un tur – apputējusi un aizmirsta – tā stāvēja līdz vācu okupācijas laikam. Tad, nejauši, sāku šo grāmatu lasīt. Un no acīm nokrita it kā zvīņas. Grāmatā sīki jo sīki bija aprakstītas tās drausmīgās metodes, ar kurām bezdievīgā vara cenšas cilvēkus iekalt fiziskas un garīgas nebrīvības važās. Baigā gada pieredze liecināja, ka viss tur teiktais ir patiesība. Pat metodes bija tās pašas, ko komunistu vara bija lietojusi ukraiņu tautas fiziskās un garīgās pretestības salaušanai. Bet visdziļāk atmiņā iespiedušies grāmatas nobeiguma vārdi, ietverti jautājumā: kā lai Dievs runā, ja cilvēki cieš klusu?

Arī tagad Dievs runā.

Bet Viņa balsi sadzird tikai tie, kuri Viņam tic, kuri uz Viņu paļaujas un kuri līdz ar psalmistu var liecināt: Viņš tavai kājai neļaus slīdēt. Kas tevi pasargā, tas nesauž.

Gadu mijā ar šādu ticību iziesim arī mēs caur jaunā gada vārtiem. Saņemsim ar pateicību dāvanas, ko Dievs mums dos. Un ar rimtu prātu nesīsim nastu, ko Dievs, varbūt, mums būs uzlicis. Bet – pāri visām lietām – klausīsimies, ko Dievs uz mums runā, kad esam uzkāpuši lūgšanas kalnā... un liksim citiem atskārst, ka Dievs ar mums ir runājis. Nekļūsim par anonīmiem vai par gadījuma rakstura kristiešiem. Kļūsim par aktīviem, rosīgiem kristietības garīgo vērtību apliecinātājiem, glabātājiem, kopējiem un sargātājiem ikviens savā dzīvē, mājā, ģimenē, skolā un sabiedrībā un, protams, arī draudzē un baznīcā. Tad arī mēs pastāvēsim šai lielā vērtību pārvērtēšanas un pārbaudījumu laikmetā, kad esam aicināti pacelt savas acis uz kalniem un jautāt: no kurienes man nāk palīdzība?...

Kaut jaunajā gadā visi varētum liecināt: Mana palīdzība nāk no tā Kunga, kas radījis debesis un zemi... Āmen.

Mūsu baznīcas altāris sveču un eglītes gaismīņu spožumā
Ziemsvētku vakara dievkalpojumā,
pēdējās dziesmas “Klusa nakts,
svēta nakts” laikā.
Bildi uzņēma Kristīne Ģīga Bauer.

Ernests Birznieks-Upīts “Pastariņa dienasgrāmata” – Baznīcā

Kad biju iemācījies lasīt, Baumanis vairākas reizes teica, ka es nu varēšot arī iet viņam līdz baznīcā. Bet nekad tā neiznāca. Nebija man zābaku. Gaidīju, ka rudenī man māte pārvedīs no Rīgas, solīja arī, bet nepārveda. Tagad atkal norunājām par baznīcu un zābakiem.

“Par zābakiem nu nepavisam nav ko runāt,” Baumanis teica. “Dieva priekšā nav ko lepoties. Viņš tevi redz katru brīdi un pazīst vēl labāki nekā tu pats sevi. Ja tik tev sirds laba, tad viņš tevi skrandās vēl vairāk iemīļos nekā citu, nezina kā izģērbusos, bet ar ļaunu sirdi. Iesim vien.”

Māte negribēja laist, tādēļ ka ārā paša stingrākā ziema, varot saaukstēties.

“Bet, ja tādā laikā skrej bez kaut kā siltāka mugurā pa sniegu līdz ābelei un tur stundām kneķē pa zariem pēc āboliem un pārnāk vai zils un līks mājās, tad nekas! Tāds vīra gabals un vēl nav bijis baznīcā!”

Ar tādu aizrādījumu Baumanis bij pārliecinājies māti.

Lai ejot vien... bet, ja puika saslimšot no saaukstēšanās, tad nebūšot viņa vainīga.

Bija patlaban Ziemsvētki. Otrā svētku dienā būšot mācītājs, sanāksšot daudz ļaužu, spiedīšoties. Labāki tad pirmo dienu, būšot skrajāks un visu varēšot labāki redzēt un dzirdēt.

No paša rīta uzvilku divus pārus zeķu un Kates pastalas, tās prāvākās. Savilku divus kamzolus un apsēju mātes tipteni ap kaklu. Māte vēl baidījās no saaukstēšanās un uzstiepa man vēl savu plikādas kažociņu. Es tikai izkaulēju, lai rokas neatliec uz āru, bet uz iekšu. Tā mazāk uzkrītoši. Māte man vēl gribēja apsiet lakatu ap ausīm. To es nepielaidu. Arī Baumanis piekrita:

“Kas tas par puisi, kam lakats galvā!” Un tā arī aizgājām bez lakata.

Paejam garām krogam. Pa ieslīpo baznīcas laukumu nošķūrēts celiņš ved taisni augšā uz baznīcu. Otrs celiņš nāk taisni no ērgelnieka mājas un satek ar mūsu celiņu kopā. Te taciņa nokaisīta ar dzeltenām smiltīm līdz pat baznīcai.

Uzkāpjām uz zilganām cementa lievenēm. Baumanis attaisa augstas, augstas dzeltenas durvis. Aiz mums durvis ar troksni aizcērtas. Baumanis noņem savu un arī manu cepuri un iet tālāk. Viņa soli dikti klauz. Vēl vienas augstas durvis. Tad ienākam plašā, plašā, gaišā telpā. Velvētie griesti it kā salējušies kopā ar jumtu. Daudzi lieli lukturi nokaras no pašiem griestiem uz zemi. Gar abām pusēm gari krēsli ar augstām atzveltnēm.

Ejam uz priekšu. Baumaņa soli atkal briesmīgi klauz; man liekas, ka arī manas pastalas dikti čab. Nejauši ieklepojos un sabīstos, cik skaļa iznāk mana klepošana.

Iegriežamies kādā tukšā krēslu starpā. Baumanis noliek mūsu cepures uz krēsla un dziesmu grāmatu uz atzveltnes malas, nometas ceļos un noliek arī mani pie zemes. Te čukstus skaitām kopā tēvreizi. Tad Baumanis nostājas un aplūkojas visapkārt. Arī es grozos uz visām pusēm un skatos.

Ļaužu vēl nav daudz, be visu laiku nāk klāt. Un visiem skan kājās zābaki, nevienam nav pastalu un plikādas kažociņu ar ielocītām piedurknēm.

Daudzi kāpj pa trepēm augšā luktā, kur atrodas ērģeles ar daudzām zaļām taurēm. Daudzi dimdošiem soļiem iet cauri līdz pat dibenam un atsēžas pie altāra sāniski saliktajos krēslos.

Altāra vidū iedobumā Jēziņš ar saules apstarotu galvu laižas uz debesīm. Uz brūnā, apklātā altāra galda atrodas liela, bieza grāmata un balts krusts ar piesistu, mazu Jēzuliņu, un apsegta kannā. Žodziņš ap altāri apsists ar brūnu samtu.

Esmu uzmeties ceļiem uz sola un atspiedies pret atzveltni. Baumanis apņēmis man roku apkārt. Pavisam čukstus es Baumanim prasu, kas mani interesē, un tāpat, tikko dzirdami čukstēdams, viņš man atbild. Tikai prasot man nav brīvi rādīt nekur ar roku. Pietiek, ka skatos uz to pusi. Baumanis arī paskatās un pasaka.

Tas paaugstinājums tur pie sienas ar trepītēm un visādiem izgriezumiem esot mācītāja kancele, kur tik mācītājs vien varot kāpt augšā. Ērģelnieka kancele tepat plāna vidū, krēslu priekšā; no turienes viņš lasot sprediķi.

Ienāk kāds krusttēvs, noliek cepuri uz krēsla atzveltnes un pats skaņiem soļiem noiet pavisam baznīcas dibenā un pazūd aiz altāra. Tas esot pērminderis, un tūliņ iesāksoties. Nu vairs nedrīkst čukstēties. Un Baumaņa seja kļūst ļoti nopietna. Pa trepēm luktā melnā kažokā uzkāpj veckunga jaunkungs. To pazīstu, jo viņš braukā caur mūsu mājām.

Luktā viņš atslēdz ērģeles un atvāc vāku. Ieskanas pulkstentiņš. Ērģeles sāk pamazām pukstēt, tad dūkt. Pērminderis uzkarina altāra malā melnu tāpelīti ar baltiem cipariem. Visi sāk šķirstīt dziesmu grāmatas. Tad ērģeļu rūkšana drusku apklust un jaunkungs sāk dziedāt un reizē arī spēlēt.

“Kā spoži spīd mans Jēzuliņš...”

Visa baznīca dzied līdzī. Un man tik neizsakāmi labi ap sirdi. Nu saprotu, ko nozīmē dziedātie vārdi, jo Jēziņš turpat uz altāra laižas mūsu priekšā un saule viņam spīd ap galvu. Un aizmirstas pastalas un mātes kažociņš, kuri mani līdz šim šķīra no citiem baznīcēniem.

Dziesma izdziedāta. Aizveras grāmatas. Apklust ērģeles. Pa trepēm nokāpj ērģelnieks un iet cauri baznīcai uz savu kanceli. Baznīcēni pieceļas un paliek stāvoši, kamēr viņš no kanceles lasa par Betlēmes bērniņu, silītē guļošu. Un katrs skaidri izrunāts vārds skaļi atsitās augšā griestos.

Un uz laiku aizmirstos un atšķiros no īstenības. Redzu skaidri savā priekšā ir silīti ar Kristus bērniņu, ir redeles ar sienu un daudzos kustošos, baltos un raibos jēriņus, un arī lielo aitu smailos purnus čakli gremojam...

Baumanis mani spiež pie zemes. Visi baznīcēni metas ceļos skaitīt tēvreizi.

Tad atkal rūc ērģeles, atkal dziedam. Pērminderis apstaigā baznīcēnus ar sarkanu samta maku gara, melna kāta galā. Arī Baumanis iemet makā sīknaudu.

Kad apklust ērģeles, atkal metamies ceļos un skaitām tēvreizi.

Baznīcēni iet ārā un uz mājām. Baumanis nesteidzas uz durvīm, kur tagad drūzmēšanās. Man arī tā pa prātam, jo pakaļā mūs te neviens neredz: sāku tagad atkal domāt par pastalām un kažociņu.

DRAUDZES DZĪVE

Padomes sēde decembrī

Sēdē runājam par to, ka baznīcai (ēkai) vajadzīgi visāda veida remonts, gan lieli, gan mazi. Vārdiem sakot, celtni, kurā mājā Mineapoles-St.Paulas latviešu evaņģēliski luteriskā draudze, Mineapoles-St.Paulas latviešu skola, Latviešu kredītsabiedrība, LOAM, tautas deju kopa "Pērkonītis", Korporāciju kopa Minesotā (K!K!M!) un līdzīgi grupējumi, sāk manāmi novecot. Ir laiks atjaunot pašu celtni. Nams, kas atrodas 3152 17. avēnijā dienvidos, Mineapolē, nav ne tikai draudzes tikšanās vieta, bet visu Dvīņu pilsētu latviešu sabiedriskais centrs.

Gudrojām, vai atmaksājas uzturēt īres māju, kas atrodas uz baznīcas zemes gabala.

Reizēm baznīcas administrācija saņem lūgumus no organizācijām, kas vēlas naudas ziedojumus. Tādi uzņēmumi būtu, piemēram, Lutheran Immigration and Refugee Service (LIRS), Disabled Veterans of America un daudz citu grupu. Vai vēlamies atbalstīt šīs vienības? Ja gribam, cik lielā mērā?

Gads ir gandrīz beidzies, bet darāmā ir daudz!

Nākamā padomes sēde notiks šī mēneša otrajā otrdienā, 10. janvārī, pulksten 19:00. Padomes sēdes ir atklātas, kaut gan drīkst balsot tikai mācītājs, padomes loceklis (12), dāmu saimes pārstāve un kasieris.

Padomes sekretāre un draudzes darbvede Vija Treiberiga kopā ar Svētrīta Zvanu redakciju

Dāmu saimes ziņas

Decembra mēnesī pie galdiņa kalpoja Aija Vijuma, Aija Vikmane, Latviešu skolas skolēni, Anna Grotāne, Māra Zoltnere, Edija un Roberts Demandti. Ziedus uz altāra lika dāmu saime – eglītes, ziedus – Astrīda Bergmane. Par sadraudzību rūpējās dāmu saime, Eva Tone un Kristīne Girbe, Latviešu skola – siltas pusdienas.

Ja varat palīdzēt sadraudzības stundā vai ziedot produktus, lūdzu sazināties ar janvāra/februāra/marta mēneša darba grupas vadītāju Ilgu Dulbi: 952-884-2628.

Ja vēlaties likt ziedus uz altāra, zvaniet Limai Dingley (612-866-3235) vai Selgai Pētersonei (651-484-6046).

Lasīšanas pulciņš

Lasīšanas pulciņš pašreiz lasa Dainas Avotiņas grāmatu "Jūlija". Šo grāmatu pārrunāsim trešdien, 25. janvārī, plkst. 10:00 no rīta baznīcas lejas telpās. Visi mīļi aicināti!

Jaunas cepures, cimdi un šalles Mineapoles trūcīgiem bērniem

Kā jau esam to veiksmīgi darījuši nu jau divus gadus, tā arī šogad draudzes nama skatuves zālē rotāsim eglīti ar jaunām cepurēm, cimdiem un šallēm Mineapoles trūcīgiem bērniem. Šis ir kopējs draudzes un latviešu skolas projekts. Pagājušajā gadā kopumā tika saziēdotas 35 cepures, 25 pāri cimdu un 4 šalles. Paldies Ritai un Maritai Pelēcēm par šīs kalpošanas turpināšanu mūsu draudzē arī šogad! Ziedotās cepures, cimdi un šalles tiks nodotas vietējai labdarības organizācijai *Hats & Mittens*, kura tālāk tos izdalīs trūcīgiem bērniem.

Hats & Mittens

Draudzes dzīve bildēs

No kr.: Gerolds un Gunda Luss, Antra Pakalne, Sarma Straumane, Zīlīte Pelēce, Skaidrīte Štolcere un Andrejs Vāpe kopā ar māc. Dāgu 13. decembrī devās uz Minneapolis Institute of Art, lai apskatītu "Reformācijai 500" veltīto Mārtiņa Lutera izstādi. Liela pateicība Antrai Pakalnei par sirsnīgo ekskursijas vadīšanu!

Tikšanās ar bāreņiem no Latvijas. Bildē pa kreisi ar Collette ģimeni, kur pašlaik ciemojas Artūrs un Aleksandrs (Saša) no Krāslavas. Bildē pa labi Sullivan ģimenes māte Diane ar (no kr.) Valēriju, Veroniku un Lindu no Rīgas, kuras atnāca uz baznīcu uz picas pusdienām. Pateicība Kristīnei Ģigai Bauer par dāvanu kartēm Target veikalā un Anitai Jurēvičai, kura sagādāja īpašas dāvanas visiem 5 bērniem! Kopumā Dvīņu pilsētā svētku laikā ciemojas 10 Latvijas bāreņi.

"Mineapoles Dvēseles" *selfie* (pašiņš) pēc Ziemsvētku vakara dievkalpojuma. No kr.: Sandra Kelly, Kristīne Duņēna Mertz, Pauls Švalbe, Viktors un Kristīne Konteri.

2016. gadā mūžībā aizgājušos draudzes locekļus pieminot

Ēvalds Siliņš

1924. g. 10. oktobris - 2016. g. 12. februāris

Dagne Camp

1937. g. 16. augusts - 2016. g. 24. februāris

Anna Kīns

1919. g. 11. septembris - 2016. g. 10. jūnijs

Modra Kics

1925. g. 17. oktobris - 2016. g. 4. jūlijs

Livija Lanka

1925. g. 9. oktobris - 2016. g. 23. jūlijs

Vilis Kurmis

1922. g. 15. augusts - 2016. g. 26. novembris

Elvīra Krastiņa

1920. g. 14. septembris - 2016. g. 28. novembris

Psalms 23

Tas Kungs ir mans gans, man netrūks nenieka.

Viņš man liek ganīties zālāinās ganībās. Viņš mani vada pie skaidra ūdens.

Viņš atspirdzina manu dvēseli un ved mani pa taisnības ceļiem Sava Vārda dēļ.

Jebšu es arī staigāju tumšā ielejā, taču ļaunuma nebīstos, jo Tu esi pie manis, Tava gana vēzda un

Tavs gana zizlis mani iepriecina.

Tu klāj man galdu, maniem ienaidniekiem redzot, Tu svaidi ar eļļu manu galvu, mans kauss ir
piepildīts pilns līdz malai.

Tiešām, labums un žēlastība mani pavadīs visu manu mūžu, un es palikšu Tā Kunga namā vienumēr.
Āmen.

Profesors, Dr. Vilis Kurmis

Was born August 15th, 1922 to parents Janis and Rozalija in a small town in Latvia called Strenci. I remember him talking about how he would go swimming in the river that ran along the edge of town. It was the River Gauja, one of Latvia's most scenic and also most dangerous rivers. The currents and eddies have claimed lives almost annually. When I was planning my first visit to Latvia, he drew up a map of the exact location where he swam. Having found it, I was too chicken to go swimming in this "dangerous" river, but my son, Aldis, pulled off his pants and jumped right in. So, Aldis can claim that he swam in my dad's watering hole! My dad went to high school in the nearby larger city of Valmiera where he graduated number one in his class in 1941.

In 1943 he was enlisted into the Latvian military, but their resistance to the Soviet invasion and hope for a German rescue proved to be futile. Shrapnel from an explosion took most of the vision in his right eye. After the war he found himself in a displaced persons camp in Pinneberg, Germany where he entered the newly established Baltic University to study forestry. There, he not only found the love of his career, but also the love of his life, Irma Eglitis. He also joins the Latvian fraternity, Fraternitas Imantica, the first to be established in the free world. He graduates from the University in 1949 with a bachelor's degree in Forestry.

At the end of 1949, Irma's parents and sister set sail for an unknown future in the United States. Irma, having fallen in love with Vilis, stays behind. The law in Germany at the time was that you had to be married in front of a judge before you could marry in church, so on December 31st, 1949, Vilis and Irma are married in front of the law. A week later, on January 6, 1950, they are married in front of God. A telegram comes from the ship that Irma's mother is very sea sick. The response from Irma is, "Get well, I'm married!".

The early 50's were spent still living in a displaced persons camp, which were basically old army barracks. The one room living quarters had a kitchenette separated from the rest of the space by a curtain and the communal bathrooms were down the hall. After Vilis was able to move his family into a government sponsored apartment, it seemed like landing into the lap of luxury. At least I thought so because I had my own room. My dad spent most of those years working at a friend's nursery. Irma's parents and sister, having now settled in Minneapolis, started petitioning to allow Vilis and his family to join them. Finally, with the intervention and help of Hubert Humphrey, Vilis and his family were allowed to emigrate to the United States. We landed in New York on February 12th, 1960 and arrived in Minneapolis two days later, on Valentine's Day. After taking a health exam, it was discovered that Vilis had signs of Tuberculosis. He was required to spend the first six months of his life in the US at the Glen Lake Sanatorium in Minnetonka. I live in Minnetonka now, but I remember as a nine year old, when we drove to visit my dad, it seemed like we were driving to South Dakota.

As soon as Vilis was cleared of TB he entered the University of Minnesota and resumed his studies in forestry, receiving a Master of Science degree in 1963. At the time he was also a research assistant at the University. He mentioned how difficult those early years were because he had only basic high school English and the language barrier made studying all the more challenging. However, by 1969

he had managed to earn a PhD in Forest Ecology. He graduated two days before I graduated high school. We had quite a celebration together.

In 1971 Vilis bought his first house, a three bedroom rambler in SW Minneapolis and as a typical Latvian, never moved. He was a member of various Latvian organizations, but his work didn't leave much time to be an active member of any of them. I don't believe he viewed that with regret because he loved his work.

Vilis worked at the University of Minnesota for 30 years, starting as a research assistant and ending as Associate Professor. Upon retirement, he was awarded the title of Professor Emeritus. But even after retirement he spent 10 more years teaching at the University of Minnesota Forestry and Biological station in Itasca State Park. They kept inviting him back until the walking through the woods with students became just too difficult. His wife, Irma, would always accompany him because these were her vacations. I think teaching was my dad's passion, even more so than the forests themselves. On the other hand, he had such passion for the forests that he couldn't help be passionate in his teaching. I have read countless comments about how he got students interested, even emotional about what they were studying in his courses. I think my dad was aware and appreciated that students understood he was genuinely interested in their learning, more than in some personal research project. One graduate student said that my dad helped him view the forest through totally different eyes.

As my dad started to enjoy retirement more – substitute fishing – we get into an area I will leave for my brother to talk about. However, I will mention one fishing reference, since I believe one of my dad's Itasca colleagues/fishing buddies is here today, Phil Splett. Just last night, I was reading through a book of retirement congratulatory letters for my dad and came upon a letter from Phil. In the world of fishing, my dad was definitely not a catch and release fisherman. He was a catch and eat fisherman and it didn't matter what kind of fish. So, I would like to quote one paragraph from Phil's retirement letter.

"I must, of course, comment on the fishing. It is my hope that with retirement and all the extra time on your hands you will develop into a serious walleye fisherman and give up on those northerns. Next year when you are in the boat with Scotty and me and one of us catches a northern (by mistake), let's not hear, "You're not going to throw that back are you?"

Well, now Vilis is fishing in heavenly waters and you can be damn sure he's not throwing anything back. Catch and eat!

Vilis leaves behind two sons, four grandchildren, two great grandchildren and wife of 67 years, Irma. During the last difficult hours of Vilis' life, my mom kept telling him that he had to hang in there until December 31st so they could celebrate their 67th wedding anniversary and they could do one last dance together. Then she said, "He was stubborn and didn't always listen to me." Stubborn or not, we can round off to 67 and say Vilis had a fantastic life, full of adversities, accomplishments, love of nature, love of family and a marriage most would envy.

Rest in peace!

Māris Kurmis

30. novembra NY Knicks un MN Timberwolves basketbāla spēlē 47 līdzjutēji. Iespēju visiem kopā just līdzīgu organizējam mūsu draudze. Pēc spēles mūsu draudzes Timberwolves pārstāve Jennica Astleford palīdzēja mums kā grupai uzņemt bildi kopā ar Kristapu Porziņģi. Kristaps arī iepriecināja bērnus, parakstot viņu kreklus.

KAS NOTIEK DVĪŅU PILSĒTĀS?

LOAM gada sapulce

Svētdien • 22. janvārī • plkst. 13:00

Sapulce notiks draudzes nama lejasstāvā

Reformācijai 500 – Mārtaņa Lutera izstāde Minneapolis Institute of Art

The Minneapolis Institute of Art would like to invite you to attend our special exhibition, **Martin Luther: Art and the Reformation**. This exhibition includes paintings, sculpture, gold, textiles, and works on paper – as well as Luther's personal possessions and recent archaeological finds. The exhibition runs from October 30 through January 15.

Bildē pa kreisi M. Lutera galds Vitenbergā. Bildē pa labi kancele, no kuras M. Luters sprediķoja pēdējo reizi.

DRAUDZĪGAIS AICINĀJUMS

sestdien, 4. februārī, plkst. 12:00 draudzes nama lielajā zālē. (Skat. reklāmu.)

DZIESMU UN DANČU VAKARS AR TEIKSMU

sestdien, 18. februārī, plkst. 18:00 "Eagles Club #34" telpās – 2507 E 25th Street, Mineapolē.
(Skat. reklāmu.)

Vai jums patīk opera kinoteātrī?

2016./2017. gada sezonā Metropolitana operā paredzētas šādas operas:

- 7. janvārī 11:55 NABUCCO Verdi
- 21. janvārī 11:55 ROMEO ET JULIETTE Gounod
- 25. februārī 11:55 RUSALKA Dvorak (ar Kristīni Opolais)
- 11. martā 11:55 LA TRAVIATA Verdi
- 25. martā 11:55 IDOMENEO W. A. Mozart
- 22. aprīlī 11:55 EUGENE ONEGIN Tchaikovsky
- 13. maijā 11:30 DER ROSENKAVALIER R. Strauss (ar Elīnu Garanču)

Latviešu skolas un draudzes 4. Adventa dievkalpojums un Eglīte

Svētdien, 18. decembrī Mineapoles – St. Paulas latviešu evaņģēliski luteriskajā baznīcā norisinājās baznīcas un skolas rīkotais Ziemassvētku pasākums. Tas sākās ar skolas bērnu un skolotāju sagatavoto Ziemassvētku ludziņu, kuras laikā viesus ar svētku dziesmām priecēja arī draudzes koris. Svētku norises otrajā daļā ciemos tika sagaidīts Salavecītis, kam skolas bērni un skolotāji bija sagatavojuši dzejoļus un īsus priekšnesumus. Skolas saime neiztika arī bez vecīša sagādātajām Ziemassvētku dāvanām. Svētku noslēgumā visi pasākuma dalībnieki un viesi tika aicināti uz siltām pusdienām, kur tika pasniegti tādi gardumi, kā kūpināts šķiņķis, sautēti kāposti, kā arī vairāki aukstie uz saldie ēdieni. Zane Kramere

Draudzes koris.
Visas bildes uzņēma
Bob Iwaskewycz.

Marija (Katrīna Dingley) un Jāzeps (Gints Pelēcis) ar eņģeļiem, trīs gudrajiem un teicējiem.

Latviešu skolas pārzine Indra Halvorsone ar vīru Ričardu (klēpī meita Milija) un meitu Kaiju.

4. klases bērni sniedz savu priekšnesumu Eglītē. No kr.: Tālis Birmanis, Kārlis Barobs, Aleksa Dulbe, Evija Sarma, Elīse Ozola, Kārlis Krēsliņš, Matīss Sarma un Andrejs Grotāns.

Dziesmu svētku programmas apraksti

Baltimoras pilsēta tika izvēlēta par Dziesmu svētku mājvietu dažādu iemeslu dēļ. Baltimora tāpat kā Latvija atrodas ūdens tuvumā, tur kultūras tradīcijas savijas ar daudzveidīgo vidi un mūsdienu stikla celtnes sacenšas ar šarmantām, vēsturiskām ēkām. Svētku programma tiek veidota visām gaumēm un interesēm. Piedāvājam nelielu aprakstu par katru sarīkojumu.

Svētku atklāšana. Ar svinīgām runām un priekšnesumiem šis sarīkojums ieskicēs svētku programmas dažādību gan mūzikā un dejā, gan tradīcijās un mūsdienu ieskatos.

Kopkora koncerts. Kopkora koncerta programma būs veidota kā vainaga vijums no trim dažādiem ceļa gājumiem. Pirmais būs Latvija – Sieviete, Latvija – Māte. Šo ceļu iesim, izvēloties vairākus latviešu komponistu sieviešu darbus no Latvijas un diasporas, kā piemēram, Daces Aperānes, Anitas Kuprisas, Ilonas Rupaines u.c. Otrais – ceļš no latviešu klasiskā repertuāra līdz jaunākām kompozīcijām, kā arī jaunām skaņām kora mūzikā gan Latvijā, gan diasporā un dziesmām no gaidāmajiem Simtgades Dziesmu svētkiem Latvijā 2018. gadā. Trešajā ceļā daudzīnāsim Ziemeļamerikas latviešu komponistus, īpaši izceļot ASV Austrumkrasta komponistu veikumu.

Garīgās mūzikas koncerts. Izcili skaistajā gotikas stila baznīcā *Christ Lutheran Church*, kas būvēta 1955. gadā un 2007. gadā pilnveidota ar četru tūkstošu stabuļu ērģelēm, būs iespēja klausīties ērģeļu skanējumu un kora *Sōla* īpašu mūzikas velti, un vokālas, kā arī instrumentālas mūzikas meditāciju.

Latvijas Kultūras akadēmijas jauktā kora *Sōla* koncerts. Koris *Sōla* dibināts 1998. gadā un tajā dzied ne tikai Latvijas Kultūras akadēmijas studenti un absolventi, bet arī jaunieši no citām skolām un augstskolām. Kora mākslinieciskais vadītājs ir Kaspars Ādamsons. *Sōla* cenšas neapstāties pie sasniegtā, gadu no gada uzlabojot māksliniecisko kvalitāti un vairojot kora atpazīstamību. Koris labprāt piedalās Latvijā organizētos kora konkursos un gandrīz katru gadu izmanto iespēju piedalīties arī kādā kora konkursā ārzemēs, lai tādējādi popularizētu Latvijas kora un kormūzikas tradīcijas ārpus Latvijas robežām. *Sōla* koncertā izpildīs latviešu kormūzikas klasikas pērles un mūsdienu latviešu komponistu darbus.

Latviešu kamermūzikas koncerts. Šis koncerts vedīs mūs pa latviešu akadēmiskās mūzikas taku no klasiskās līdz mūsdienu skaņu ainavai, kas kā koša ziedu plāva vasaras plaukumā atveldzē un atbalsojas mūsu sirdīs. Koncertā skanēs latviešu komponistu instrumentālā un vokāli instrumentālā kamermūzika visdažādāko latviešu mūziķu izpildījumā.

Tautas deju lieluzvedums. Tautas deju lieluzvedumā kopā uztāsies dažādu paaudžu deju kopas no visām pasaules malām, kuras vieno mīlestība pret latviešu tautas deju. Programma atspoguļos Latvijas simtgades tēmu – dejas brīvvalsts laikā, dejas trimdas laikā un dejas mūsdienu diasporā. Sarīkojums notiks sporta arēnā *Royal Farms Arena*, kur agrākajos gados ir uzstājušies *The Beatles*

un runas teicis *Martin Luther King, Jr*, bet vēl nesen šeit varēja noskatīties *Bruce Springsteen* koncertu un klausīties Baraka Obamas runu.

Jaundeju skate *Pa dejas ceļu nākotnē*. Tautas dejas ir kļuvušas par neatņemamu latviešu Dziesmu svētku daļu. Laikiem mainoties, tiek radītas aizvien jaunas dejas un Jaundeju skate dos iespēju deju kopām un choreogrāfiem parādīt publikai oriģinālas un interesantas dejas, kuras žūrija izvērtēs un godalgos. Bieži vien šīs dejas redzamas citos tautas deju lieluzvedumos un tās kļūst tikpat iemīļotas kā mūsu tradicionālās tautas dejas.

Latvijas Nacionālā teātra izrāde “Ceļā uz mājām”. Eliota Heiza izrāde ir kā ūdens malks dvēselei – tik atspirdzinoša, patiesa, humora pilna un smeldzīga! Izrāde asprātīgā formā ataino tipiskas mūsdienu ģimenes problēmas – autoritātes trūkumu, vīrieša un sievietes lomu (ne)sadalījumu, *skeletus skapjos*, komunikācijas un mīlestības trūkumu, aizvainojumu utt.

Rakstnieku cēliens. Satiksimies “Pie vārda!” Rakstnieku cēliens ir neatvietoājama daļa no Dziesmu svētku dinamikas. Tur pazīstami Austrumkrasta dzejnieki un rakstnieki, kā arī literārie viesi no attālākām vietām uzstāsies ar savu darbu lasījumiem. Zibēs dzejas. Zibēs sejas. Starp zilbēm zibēs mūzika un māksla.

Svētku oficiālā viesnīca un blakus sarīkojumi. *Renaissance Baltimore Harborplace* viesnīca ir ideāla vieta, kur apmesties, lai apciemotu Baltimoras slaveno *Inner Harbor* apkārtni, un Dziesmu svētku rīkotāji šo viesnīcu ir nolēmuši izmantot kā enkuru, lai piesaistītu svētku viesus. No viesnīcas istabas logiem paveras apburošs skats uz *Chesapeake* līci un visu pārējo pilsētu. Viesnīcas mājīgajās telpās Dziesmu svētku viesi varēs ne tikai iepazīties ar svētkiem saistīto informāciju un apmeklēt dažādas izstādes un tirdziņu, bet arī ņemt dalību sarīkojumos un ballēs.

Skatuve piektā. Saviesīgā gaisotnē viesnīcas piektajā stāvā svētku laikā varēs skatīt dažādu izpildītāju – dziedātāju, dejotāju, mūziķu un citu talantu uzstāšanos.

Latviskais tirdziņš. Kā parasti latviskais tirdziņš mums piedāvās plašu preču klāstu un tirgotāju viesmīlību.

Filmas. Kā vienu no iespējām kā pavadīt vakaru vakaru gan izklaidējošā, gan arī izglītojošā veidā mēs piedāvāsim trīs kino seansus: piekdien, sestdien un svētdien. Programmā tiks iekļauti jaunākie latviešu kinematogrāfijas labākie veikumi, kuru tēmas visvairāk rezonē ar svētku apmeklētāju un dalībnieku interesēm.

Mākslas izstāde. Mākslas izstādē varēs aplūkot un iegādāties ASV latviešu mākslinieku jaunākos, kā arī vecmeistaru darbus.

Latviešu modes un tautas tērpu izstāde. Tradicionālo tautas tērpu un latviešu modernā dizaina izstādē būs apskatāms apģērbs, rotaslietas, kā arī tautas tērpu fotogrāfiju retrospektīva. Izstāde būs iedalīta trīs daļās. Viena daļa – etnogrāfiski pareizi tautas tērpi un senlatviešu apģērbi. Otrā – moderni priekšmeti, kuros redzami tautiskie raksti, simboli vai arī citi tradicionāli elementi, un trešā – mūsdienu latviešu dizaineru darbi.

Bērnu rīti *Kur saulīte rotājās, tur mūsu bērni pulcējas!* Pirmajā dienā bērni rotāsies, otrajā – klausīsies un spēlēsies, bet trešajā dienā radīs kopīgu projektu.

Mēs bijām spēlmanīši. Koncertprogramma bērniem un ģimenēm ar līdzdziedāšanu un cita veida līdzdarbību, mūzikas grupu *Iļģi* vadībā. Bērni koncerta laikā tiek iepazīstināti ar mūzikas instrumentiem un uzzinās daudz jauna un interesanta no pašiem mūziķiem.

Vakara sarīkojumi. Nepārprotami šie sarīkojumi savedīs mūs kopā un dos iespēju dienas beigās dalīties iespaidos par redzēto, dzirdēto un sajusto. Katram vakaram esam iecerējuši dažādu veidu sarīkojumus. Ceturtdien – tikšanās krodziņā tiem, kas svētkus iesvinēs no atklāšanas dienas. Piektdien – iepazīšanās balle, kur seno un jauno danču skaņās griezīsimies dejās. Sestdien – džeza un populārās mūzikas vakars šarmentā un romantiskā noskaņā un pirmdienas vakarā – noslēguma svētku balle.

Dziedāsim, dancosim, svētki ir klāt! *Renaissance* viesnīcas deju zālē notiks iepazīšanās danču vakars svētku viesiem un dalībniekiem. Tur kopā ar pasaules klases postfolkloras grupu *Iļģi* varēs griezties latviešu, kā arī kaimiņtautu jautros danču ritmos.

Skan mūzika tev un man! Šī vakara šarmu papildināsim ar izcilākajām latviešu populārās mūzikas skaņām. Jaunais un talantīgais Latvijas dziedātājs Daumants Kalniņš ar savu kvintetu dziedās latviešu estrādes klasiķu un mūsdienu komponistu populārākās dziesmas. Vakara romantisko noskaņu un īpašo gaisotni piedos glāze vīna un kopības sajūta.

Līgo laiva... Būs iespēja doties izbraukumā ar kuģīti “*Spirit of Baltimore*” pa skaisto *Chesapeake Bay* līci un skatīt saules rietu ar jauku mūziku fonā.

Svētku bankets. Rīgas restorāna *Bibliotēka Nr.1* šefpavārs Māris Jansons, kurš klājis galdu valsts prezidentiem un pasaules šovbiznesa spīdekļiem Rīgā, sastādīs speciālu ēdienkarti Svētku banketam. Māris ir radījis neatkārtojamu mūsdienu Latvijas virtuves bibliotēku un veidojis nebeidzamus garšas un jaunu izjūtu meklējumus, ko arī mēs varēsim piedzīvot šajā īpašajā vakarā.

Svētku balle *Ceļā uz Latvijas Simtgadi!* Svētki izskanēs ar noslēguma balli, kurā, sagaidāms, piedalīsies vislielākais skaits svētku viesu un dalībnieku. Par mūziku šajā vakarā gādās latviešu grupa *Penzionāri* no Toronto.

Mineapoles – St. Paulas latviešu ev. lut. draudze un
saimniece Anita Jurēviča ar palīdzēm ielūdz ikvienu uz

ZUPU PUSDIENĀM

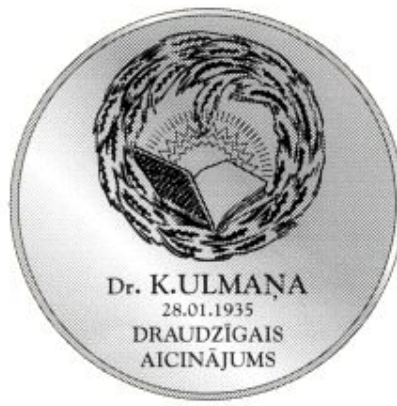
Kazdangas skolas atbalstam

Svētdien, 8. janvārī, plkst. 12:00
Mineapoles latviešu draudzes namā

Pirms pusdienām plkst. 11:00 būs kopā Zvaigznes dienas dievkalpojumā ar
Svēto vakarēdienu, bērnu uzrunu un Svētdienas skolu, ko vadīs Eva Tone.

Zupas būs pieejamas līdzņemšanai uz mājām
Atbalstīsim Latvijas bērnus!

Mineapoles – St. Paulas latviešu skola sirsnīgi ielūdz visus bijušos audzēkņus,
absolventus, skolotājus, skolas draugus un atbalstītājus uz

DRAUDZĪGĀ AICINĀJUMA PASĀKUMU

SESTDIEN, 4. februārī, plkst. 12:00
draudzes nama lielajā zālē

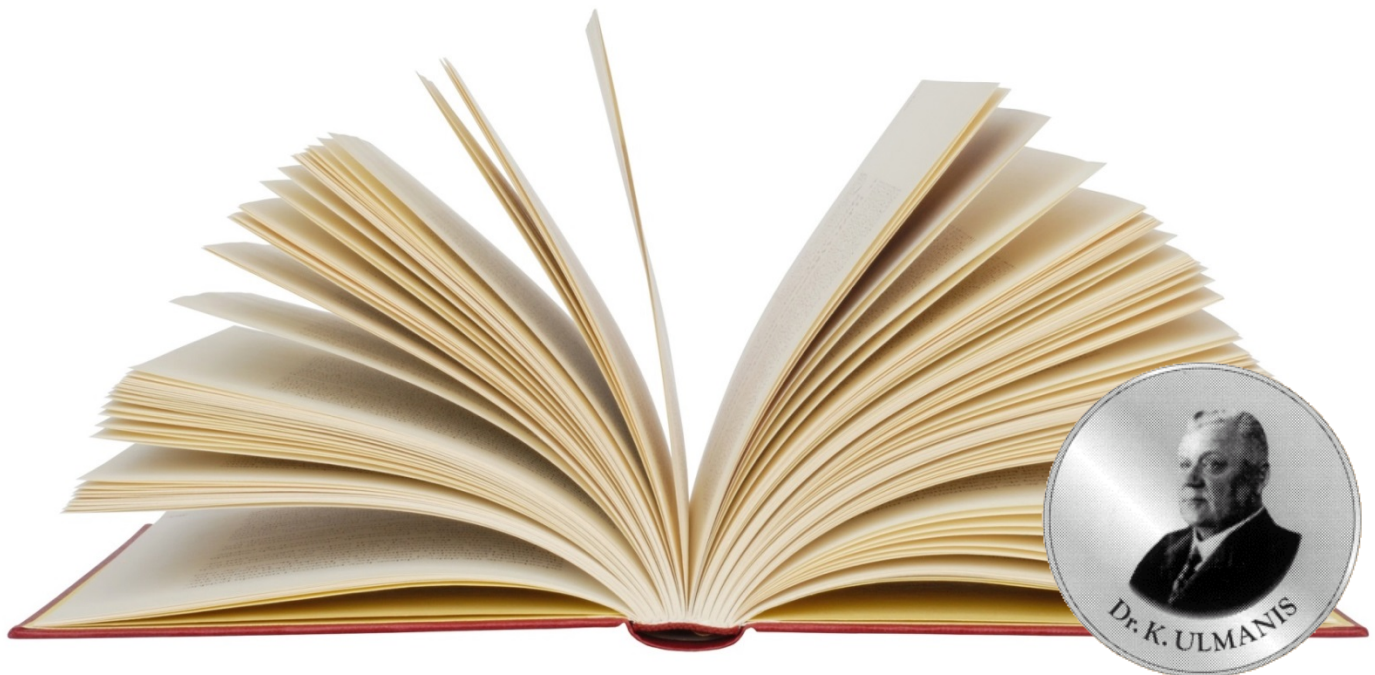
Programmā:

Skolas saimes un draugu muzikālā programma “Mana mīļākā tautasdziesma”

Siltas pusdienas

Gardumu tirdziņš un īpašā izloze

Visi mīļi aicināti!

Dziesmu un danču vakars ar

TEIKSMU

koncerts • kopdziesmas • danči • rotaļas

sestdien, 18. februārī - plkst. 18.00 (6os vakarā)

“Eagles Club #34” telpās – 2507 E. 25th Street, Mineapolē

(auto novietošana stāvlaukumā un uz ielas)

leeja - \$20; bērniem no 7 gadiem \$7

leejas maksā ieskaitīts 1 bāra dzēriens un uzkodas.

Alkoholiski dzērieni pērkami pie bāra.

Tuvāka informācija: 612-827-4820 (Elga) vai zintapone@yahoo.com

Kluba telpās ir īpaši noteikumi attiecībā uz bērniem. Lūdzam bērnus pieteikt iepriekš.

Pateicības

Dr. Vilis Kurmis mūžības ceļos...

Mīļš paldies mācītājam Dāgam un daudzajiem draugiem, kas bijāt kopā ar mums mūsu vīra, tēva, vectēva un vecvectēva piemiņas dievkalpojumā.

Mēs pateicamies Gunai un Rasmai par skaisto mūziku dievkalpojumā, KIK!M! par goda sardzi un arī saimniecei Anitai ar palīdzēm par bērnu mielasta izkārtošanu.

Vēlreiz: paldies jums visiem!

Irma Kurme ar ģimeni

Mācītājs Dāgs ir ļoti priecīgs par to, ka cilvēki klausās viņa uzrunas! Kā piemēram, šī gada 18. novembra valsts svētku aktā mācītājs runāja par savu jauno mācītāja kreklu, kuram ir vajadzīgas aproču pogas. Uzrunas tēma bija gatavošanās, pošanās kaut kam jaunam, valsts svētku kontekstā gatavošanās Latvijas simtgadei. Baznīcas kontekstā – Dievs visu padara jaunu. Ziemsvētku laikā, skolas Eglītē dāvanās caur Ziemsvētku vecīti viņš saņēma trīs latvisku aproču pogu pārus. Mācītājs vēlas pateikties tiem, kas šādā veidā viņu iepriecināja!

Nekustamo īpašumu aģente

Larisa (Štolcere) Ozola

Mobilais 612.991.1760

larisaozols@gmail.com

Vai domājat par nākamo soli dzīvē – pārdot savu māju, meklēt nākamo sapņu māju vai dzīvokli – kārtoju (visas Jūsu) nekustamo īpašumu vajadzības!

Ar savu darba pieredzi projektu vadībā un tirgū, tehnoloģijā un sabiedrisko mediju jomā, sadarbojos ar klientiem, lai palīdzētu risināt Jūsu nākamās dzīves soļus.

Esmu sertificēta māklere Minesotā, kā daļa no "Lakes Area Realtors". Mēs strādājam pa visu Mineapoli un St. Paulu, ieskaitot priekšpilsētas.

Lūdzu sazinaties ar mani ar Jūsu jautājumiem par nekustamo īpašumu tirgu, vai tas būtu Jūsu nākamais solis drīzumā, vai arī, ja tikai sākat par to domāt.

Labprāt Jums palīdzētu!

Sludinājumi

Estate Sale

IZKĀRTOJU MĀJAS IZPĀRDOŠANU

Vai jūs pārceļaties? Vai jums ir jālikvidē mājas iekārta? Jāatbrīvo māja no mēbelēm, traukiem, sīkumiem utt.?

Es varu jums palīdzēt.

- Izšķiroju mantas (sazinoties ar jums) – ko paturēt ģimenē, ko pārdot, ko izvest.
- Sakārtoju mantas pārdošanai.
- Nocenoju pārdodamās mantas un izslaidu.
- Vadu pārdošanu/Estate Sale.
- Aizvedu palikušās mantas uz labdarības organizācijām.

Maija Zaeska

952-454-4172 (mobīlais), 763-972-2521 (mājās)

zaeska@frontiernet.net

PALĪDZU MĀJU PIRKŠANĀ UN PĀRDOŠANĀ

Apmēram 30 gadus esmu palīdzējis pircējiem un pārdevējiem realizēt viņu sapņus un vajadzības 40+ pilsētās Dvīņu pilsētu apkārtnē. Izpētu mājas vērtību, iesaku remontdarbus, lai paceltu vērtību, varu arī palīdzēt ar remontdarbiem, izskaidroju dokumentus, likumus, finansēšanas iespējas un nokārtoju vajadzīgās inspekcijas.

Lūdzu zvaniet vai sūtiet e-pastu:

Māris Kurmis – Counselor Realty

612-558-6784 (mobīlais), mkurmis@hotmail.com

www.mkurmis.counselorrealty.com

VISI DZER TĒJU

La Société du Thé tējas veikals pastāv jau sešpadsmit gadus – piedāvā tējas no visas pasaules. Veikalā var iegādāties vairāk nekā 200 tējas šķirnes – baltās un zaļās, un daudzas citas. Tur ir galdiņi, kur baudīt šīs tējas uz vietas, kā arī var iegādāties piederumus tējas pagatavošanai un dāvanām.

Veikals atvērts pirmdienās-piektdienās no 12:00 līdz 18:00, sestdienās no 10:00 līdz 17:00, svētdienās slēgts. Savā veikalā laipni ielūdz īpašnieki Tony Ruggiero un Božena Dimants. Viņi sniegs izsmeļošu informāciju par visu, kas saistās ar tējām.

2708 Lyndale Ave S, Minneapolis, MN 55408

612-871-5148, www.teashop.us

LATVIAN EV. LUTH. CHURCH

of Minneapolis and St. Paul
3152 17th Avenue South
Minneapolis, Minnesota 55407

NON-PROFIT ORGANIZATION
U. S. POSTAGE PAID
TWIN CITIES MN
Permit no. 90327

Change Service Requested**Church Services and Calendar of Events**

Sunday, January 1, 11 am – New Year's Day Church Service followed by fellowship.

Sunday, January 8, 11 am – Epiphany Day Service with Children's talk and Sunday school.
Followed by Kazdanga school in Latvia Soup lunch (all proceeds will go to feed the needy school children of Kazdanga in Latvia.)

Sunday, January 15, 11 am – Church Service followed by fellowship.

Thursday, January 19, 11 am – Morning Bible study.

Sunday, January 22, 11 am – Church Service followed by fellowship and LOAM (Latvian Organizations in Minnesota) annual general meeting.

Tuesday, January 24, 7 pm – Evening Bible study.

Sunday, January 29, 11 am – Church Service with Holy Communion followed by fellowship.

Saturday, February 4, 12 pm – Latvian School Event with Lunch.

Sunday, February 5, 11 am – Church Service followed by fellowship.

SVĒTRĪTA ZVANUS izdod Mineapoles – St. Paulas latviešu ev. lut. draudze. Redakcijas kollēģijā: māc. D. Demandts, E. Banka-Demandta (612-280-6180), S. Dombrovska, R. Drone, M. Eglīte, A. Hobbs, R. Prauliņa, L. Sproģis, S. Štolcere, V. Vikmanis.

Redakcija patur tiesības iesūtītos rakstus rediģēt un zināmos gadījumos noraidīt. Manuskriptus lūdzam iesūtīt parakstītus. Ja lietots segvārds, jāmin arī īstais vārds. Manuskriptus lūdzam iesūtīt DATORRAKSTĀ-PĀRRINDĀS (tas neattiecas uz īsiem ziņojumiem un pateicībām).

Rakstus lūdzam iesūtīt līdz mēneša 17. datumam. Iesūtītos manuskriptus redakcija uzglabā tikai līdz nākamā Svētrīta Zvanu numura iznākšanai – apm. vienu mēnesi. Redakcija lūdz \$25.00 ziedojumu gadā, Svētrīta Zvanu tehnisko izdevumu segšanai.

CIENĪJAMIE LASĪTĀJI! Lūdzu paziņojiet ADRESES MAIŅU draudzes birojā. Svētrīta Zvanus pats nepārsūta.